

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Prishtinë, më 18 shkurt 2014
Nr.ref.:RK550/14

AKTVENDIM PËR PAPRANUESHMËRI

në

Rastin Nr. KI185/13

Parashtrues

Korporata Energjetike e Kosovës

**Vlerësimi i kushtetutshmërisë së Aktgjykimit të Gjykatës Supreme të
Republikës së Kosovës, Rev. Nr. 368/2011,
të 2 majit 2013**

GJYKATA KUSHTETUESE E REPUBLIKËS SË KOSOVËS

e përbërë nga:

Enver Hasani, kryetar
Ivan Čukalović, zëvendëskryetar
Robert Carolan, gjyqtar
Altay Suroy, gjyqtar
Almira Rodrigues, gjyqtar
Snezhana Botusharava, gjyqtare
Kadri Kryeziu, gjyqtar, dhe
Arta Rama-Hajrizi, gjyqtare

Parashtruesi i kërkesës

1. Kërkesa është dorëzuar nga Korporata Energjetike e Kosovës (në tekstin e mëtejme: parashtruesi), me selinë kryesore të afarizmit në Prishtinë, e cila përfaqësohet nga z. Bilall Fetahu, avokat nga Prishtina.

Vendimi i kontestuar

2. Parashtruesi e konteston Aktgjykimin Rev. Nr. 368/2011, të Gjykatës Supreme të Kosovës, të 2 majit 2013, i cili i është dorëzuar parashtruesit më 9 korrik 2013.

Objekti i çështjes

3. Objekt i çështjes është vlerësimi i kushtetutshmërisë së vendimit të kontestuar, i cili pretendohet të ketë shkelur të drejtën e parashtruesit për gjykim të drejtë dhe të paanshëm, siç garantohet me nenin 31 të Kushtetutës.

Baza juridike

4. Kërkesa bazohet në nenin 113.7 dhe 21.4 të Kushtetutës së Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Kushtetuta), nenin 22 të Ligjit për Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës, Nr. 03/L-131, (në tekstin e mëtejme: Ligji) dhe rregullin 29 të Rregullores së punës të Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Rregullorja e punës).

Procedura në Gjykatë

5. Më 28 tetor 2013, parashtruesi e dorëzoi kërkesën në Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Gjykata).
6. Më 31 tetor 2013, Kryetari i Gjykatës caktoi gjyqtarin Almiro Rodrigues si gjyqtar raportues dhe Kolegjin shqyrtues të përbërë nga gjyqtarët: Altay Suroy (kryesues), Kadri Kryeziu dhe Arta Rama-Hajrizi.
7. Më 15 nëntor 2013, Gjykata e njoftoi parashtruesin për regjistrimin e kërkesës dhe kërkoi autorizimin, të cilin parashtruesi ende nuk e kishte dorëzuar. Në ditën e njëjtë, Gjykata Supreme dhe pala e tretë, P. D., u informuan në lidhje me regjistrimin e kërkesës, përmes një kopjeje të kërkesës.
8. Më 6 dhjetor 2013, parashtruesi dorëzoi autorizimin, në të cilën thuhet se parashtruesi përfaqësohet nga Bilall Fetahu.
9. Më 13 dhjetor 2013, parashtruesi më tej dorëzoi dokumente shtesë.
10. Më 7 shkurt 2014, Kolegji shqyrtues shqyrtoi raportin e Gjyqtarit raportues dhe i rekomandoi Gjykatës papranueshmërinë e kërkesës.

Përmbledhja e fakteve

11. Në një datë të pacaktuar, P. D. (në tekstin e mëtejme: punëmarrësi) inicioi procedurë gjyqësore lidhur me kontestin e punës kundër parashtruesit si punëdhënës.

12. Punëmarrësi ishte në marrëdhënie pune te parashtruesi për një periudhë të pacaktuar kohore (kontrata e punës Nr. 9260/0, e 1 shkurtit 2010) derisa njëra nga palët nuk e ndërpreu kontratën.
13. Më 25 mars 2010, parashtruesi shqiptoi vërejtjen e fundit me shkrim (procesverbali Nr. 532) ndaj punëmarrësit “*për shkak të mospërmbushjes së performancës për 3 (tre) muajt e fundit, dhe atë dhjetor 2009, janar dhe shkurt 2010*”.
14. Më 19 nëntor 2010, parashtruesi e njoftoi punëmarrësin (njoftimi Nr. 2399) se kontrata e punës do t’i ndërpritej “*për shkak të përmbushjes së pakënaqshme të detyrave të punës, të përcaktuara në nenin 11.1 (11.1 ç), 11.4 (b) të Rregullores 2001/28 për Ligjin Themelor të Punës, rezultateve të pakënaqshme në punë nga neni 8.1, 8.2, 8.3 (c), 8.4 (a) të Rregullores për muajin tetor 2010*”.
15. Më 29 nëntor 2010, drejtori i Divizionit të Furnizimit (Vendimi Nr. 2399, i 12 nëntorit 2010, dhe Vendimi Nr. 417, i 29 nëntorit 2010) e refuzoi kërkesën e punëmarrësit për shqyrtimin e ndërprerjes së kontratës së tij të punës.
16. Punëmarrësi paraqiti padi në Gjykatën Komunale në Gjakovë, duke pretenduar se vendimet e lartcekura ishin të paligjshme dhe kërkoi anulimin e tyre.
17. Më 7 prill 2011, Gjykata Komunale (C. Nr. 560/10) e refuzoi si të pabazuar padinë e punëmarrësit.
18. Punëmarrësi ushtroi ankesë në Gjykatën e Qarkut në Pejë, “*për shkak të shkeljeve thelbësore të dispozitave të procedurës kontestimore, konstatimit të gabuar dhe jo të plotë të gjendjes faktike dhe zbatimit të gabuar të së drejtës materiale*”.
19. Më 30 shtator 2011, Gjykata e Qarkut (Ac. Nr. 253/2011) e vërtetoi Aktgjykimin e Gjykatës Komunale (C. Nr. 560/10) të 7 prillit 2011 dhe e refuzoi ankesën e punëmarrësit. Gjykata e Qarkut arsyetoi se:

“[A]ktgjykimi i atakuar nuk është përfshirë me shkelje thelbësore të dispozitave të procedurës kontestimore nga neni 182.2 të LPK, të cilat i heton dhe vështron gjykata e shkallës së dytë sipas detyrës zyrtare e në bazë të nenit 194 të LPK, për shkak të së cilave nuk do të kishte mundësi të vlerësohet ligjshmëria e tij, dispozitivi i aktgjykimit është i qartë, i kuptueshëm, dispozitivi nuk është në kundërthënie me vetveten ose me arsyet e theksuara në arsyetim, si dhe përmban arsye të mjaftuara bindëse faktike dhe juridike mbi faktet vendimtare për të vendosur në këtë çështje juridike. Për shkak të hetimit të rregullt dhe të plotë të gjendjes faktike e cila nuk vihet në dyshim me pretendimet ankimore dhe se faktet vendimtare janë vërtetuar me provat e sigurta, gjykata e shkallës së parë drejt e ka zbatuar edhe të drejtën materiale”.
20. Punëmarrësi ushtroi revizion në Gjykatën Supreme, “*për shkak të shkeljeve thelbësore të dispozitave të procedurës kontestimore dhe aplikimit të gabuar të së drejtës materiale, me propozim që të dy aktgjykimet të ndryshohen dhe të*

aprovohet kërkesëpadia e paditësit [punëmarrësit] apo të prishen dhe çështja t'i kthehet në rigjykim gjykatës së shkallës së parë”.

21. Më 2 maj 2013, Gjykata Supreme e Kosovës (Rev. Nr. 368/2011) e pranoi si të bazuar revizionin e punëmarrësit dhe i ndryshoi aktgjykimet e shkallës së parë dhe të dytë. Gjykata Supreme arsyetoi si në vijim:

“Gjykata Supreme e Kosovës, pas shqyrtimit të aktgjykimet të goditur sipas dispozitës së nenit 215 të Ligjit mbi Procedurën Kontestimore (LPK), ka gjetur se: Revizioni është i themeltë”.

...

“Gjykata Supreme e Kosovës, duke u nisur nga gjendja e tillë e vërtetuar faktike e çështjes, ka gjetur se një qëndrim i tillë juridik i gjykatave të instancës më të ulët nuk mund të pranohet si i drejtë dhe i ligjshëm nga se sipas vlerësimit të kësaj gjykate mbi gjendje e tillë të vërtetuar faktike gabimisht është zbatuar e drejta materiale, kur të dy gjykatat kanë gjetur se kërkesëpadia e paditësit [i punësuari] është e pa bazuar dhe si të tillë e kanë refuzuar, për të cilën arsye u deshtë që të pranohet revizioni i paditësit [i punësuari] si i bazuar, siç është përshkruar në dispozitiv të këtij aktgjykimi”.

“Gjykata Supreme e Kosovës, vlerëson se gjykatat e instancës më të ulët gabimisht kanë aplikuar të drejtën materiale kur kanë gjetur se vendimi i të paditurës [parashtruesi] për shkëputjen e kontratës së punës është i ligjshëm, nga se nga provat që gjenden në shkresa të lëndës dhe atë Njoftimi mbi shkëputjen e kontratës së punës, Vendimi nr. 417 datë 29.11.2010 nuk rezulton se e paditura [i punësuari] para marrjes së vendimeve të kundërshtuara ka vepruar në kuptim të nenit 8.4 (a), (b) të Rregullores nr. 3 Për operacionet e distriktit të KEK-ut, sipas të cilës dispozitë është paraparë se: Menaxheri i Distriktit do të aranzhoj një takim me punonjësin në fjalë me qëllim të paraqitjes me shkrim të njoftimit për largim nga puna të punonjësit dhe të jap shpjegim verbal për arsyet e largimit. Nëse punonjësi është njoftuar rreth takimit dhe nuk merr pjesë, Menaxheri i Distriktit mund të vendos njoftimi në tabelën e njoftimeve publike të zyrës së distriktit, kurse veprimi i tillë do të konsiderohet si njoftim me qëllim të shkëputjes së kontratës së punës, sipas pikës (b) të njëjtit nen është paraparë se nëse punonjësi është anëtar i Sindikatës, ai ka të drejtë të ketë një përfaqësues të sindikatës prezent në takim. Po ashtu e paditura [parashtruesi] me rastin e marrjes së njoftimit mbi shkëputjen e marrëdhënies së punës, nuk ka vepruar në kuptim të nenit 11.5(b) të Rregullores 2001/27 Për Ligjin Themelor të Punës në Kosovë.

“Gjykatat e instancës më të ulët gabimisht kanë aplikuar të drejtën materiale kur aktgjykimet e tyre i mbështesin në faktin e vërtetuar përmes procesverbalit mbi takimin e menaxherit të distriktit me punëmarrësin nr. 532 më 25 mars 2010, sepse nga ky procesverbal rezulton se ky takim ka të bëjë me dorëzimin e vërejtjes së fundit me shkrim të datës 25.03.2010, në kuptim të nenit 8.3 dhe nuk ka të bëjë me obligimet e të paditurës [parashtruesit] të parapara me nenin 8.4(a) dhe (b) të Rregullores së lartë

cituar të paditurës [parashtruesi]. Pasi që në rastin konkret paditësit [parashtruesit] i është shkëputur kontrata e punës për shkak të rezultateve të pakënaqshme në punë për muajin tetor 2010 është dashur ta respektoj nenin 8.4(a) dhe (b) të Rregullores se lartcekur.

“Gjykata Supreme e Kosovës, vlerësoi si të bazuara pretendimet e paditësit [të punësuarit] të parashtruara me revizion se gjykatat e instancës më të ulët gabimisht kanë aplikuar të drejtën materiale për shkëputjen e kontratës së punës, nga se për këto shkelje e paditura [parashtruesi] nuk ka udhëhequr procedurë disiplinore, sepse në bazë të dispozitave të nenit 112 të Ligjit mbi Marrëdhënien e Punës të Kosovës nr. 12/1989, i cili Ligj ka qenë në aplikim në bazë të Rregullores së UNMIK-ut nr. 1999/24, deri me hyrjen në fuqi të Ligjit të Punës të Republikës së Kosovës, Nr. 03/L-212 në muajin dhjetor të vitit 2010, i cili ligj me dispozitën e nenit 99.1 shfuqizon Rregulloren e UNMIK-ut nr. 2001/27 për Ligjin themelor të punës në Kosovë, Ligjin për Marrëdhëniet e Punës të KSAK të Kosovës, të vitit 1989 dhe Ligjin e punës të vitit 1977 me amendamentet përkatëse, është paraparë se organet e autorizuar kanë për detyrë të paraqesin kërkesën për iniciimin e procedurës disiplinore, brenda tetë ditësh pasi të marrin vesh për shkeljen e detyrave të punës, ose për ndonjë shkelje tjetër të disiplinës së punës dhe për kryesin, ndërsa sipas dispozitës së nenit 113 paragrafi 2 është paraparë se para se të i shqiptoj masën disiplinore largim nga puna organi punë drejtues respektivisht punëtori i caktuar me autorizime dhe përgjegjësi të veçanta, ka për detyrë të marr në pyetje punëtorin.

“Nga neni 11 i Kontratës së punës e lidhur mes paditësit [punësuarit] si punëmarrës dhe të paditurit [parashtruesi] si punëdhënës është përcaktuar se kontrata e punës ndërpritet sipas neneve 67, 68, 69 dhe 70 të Ligjit të Punës në Kosovë, Marrëveshjes Kolektive dhe Rregullores së punës së KEK-ut”.

“Sipas nenit 24 të kontratës së përgjithshme kolektive është paraparë se komisionin disiplinor e emëron punëdhënësi, gjegjësisht organi kompetent me aktin e përgjithshëm të punëdhënësit, ndërsa e paditura [parashtruesi] me Rregulloren mbi përgjegjësinë disiplinore dhe materiale të nxjerrë më dt. 10.10.2006, me pjesën II të kësaj rregullore detajisht janë përcaktuar dispozitat për zbatimin e procedurës disiplinore, e cila Rregullore nuk është lënë jashtë fuqie me Rregulloren nr. 3 të datës 30.11.2009. Po ashtu me asnjë dispozitë të Rregullores nr. 2001/27 për Ligjin Themelor të Punës në Kosovë, nuk është lënë jashtë fuqie Ligji Mbi Marrëdhëniet e Punës nr. 12/1989 i KSAK”.

“Gjykata Supreme e Kosovës, nga arsyet e cekura si dhe të dhënat të cilat gjenden në shkresa të lëndës gjeti së kërkesëpadia e paditësit (të punësuarit) është në tërësi e bazuar edhe për shkak se gjykatat e instancës më të ulët gabimisht kanë zbatuar të drejtën materiale, u deshtë që të dy aktgjykimet e atyre gjykatave të ndryshohen dhe kërkesëpadia e paditësit si e tillë të aprovohet si në dispozitiv të këtij aktgjykimi”.

Pretendimet e parashtruesit

22. Parashtruesi pretendon se *“[Gj]ykata ka gjykuar në bazë të ligjeve që nuk kanë qenë në fuqi, andaj aktgjykimi i saj është i pa ligjshëm dhe i padrejtë dhe si i tillë të prishet. KEK Sh.a është në dijeni që Gjykata Kushtetuese e Kosovës nuk vepron si shkallë e IV-të, por ka juridiksion kushtetues që ta prish-anuloj çdo akt juridik të cilitdo organ në qoftë se gjen se ka shkelje të dispozitave ligjore dhe atyre kushtetuese, e që për rastin konkret nuk është fare kontestuese se janë shkelë dispozitat ligjore duke aplikuar ligjet dhe aktet tjera që nuk kanë qenë në fuqi”*.
23. Në këtë mënyrë, parashtruesi pretendon se vendimi i kontestuar ia shkel të drejtat kushtetuese, të garantuara me nenin 31 dhe 102.3 të Kushtetutës, si pasojë e shkeljes së nenit 214.2 të Ligjit për procedurën kontestimore.
24. Për më tepër, parashtruesi pretendon se *“bazuar në dispozitat e nenit 113.7 dhe 21.4 të Kushtetutës së Republikës së Kosovës, ka të drejtë ligjore që të kërkojë të shqyrtohet ligjshmëria e një vendimi të autoriteteve publike, pasi janë shterrë të gjitha mjetet juridike, andaj kërkon nga Gjykata Kushtetuese e Kosovës që pas shqyrtimit të kërkesës, të njëjtën ta aprovoj si të bazuar, duke e anuluar Aktgjykimin e Gjykatës Supreme të Kosovës Rev. nr. 368/2011 të dt. 02.5.2013”*.
25. Për më tepër, në bazë të dokumenteve shtesë të 13 dhjetorit 2012, parashtruesi pretendon se, *“Nuk mund të quhet një vendim gjyqësor i ligjshëm, i pa anshëm dhe i drejtë kur zbatohen dispozita të ligjit i cili nuk ka qenë në fuqi. Sikur të ishte kushtetues parmi i gjykimin në bazë të ligjeve ma të favorshme për palën pa respektuar aspektin kohë, atëherë ne sistemin juridik dhe kushtetues të vendit do të krijohej konfuzion dhe pa siguri juridike”*.
26. Kështu, parashtruesi pretendon se, *“Aplikimi i gabuar i të drejtës materiale nga ana e gjykatës, rezulton me shkelje të drejtave të punëdhënësit të garantuara me Kushtetutë që të jetë i barabartë para ligjit, parim ky i garantuar me dispozitat e nenit 24 të Kushtetutës, si dhe shkelje të Drejtave dhe Lirive Themelore të sanksionuara me dispozitat e nenit 21.4 të Kushtetutës duke ia imponuar me Aktgjykim punëdhënësit me ke do të qëndroj në marrëdhënie kontraktuale në ekonominë e lirë të tregut e sanksionuar me dispozitat e nenit 10[Kushtetutës”*.
27. Për më tepër, parashtruesi pretendon se, *“Gjykata Supreme e Kosovës për çështje identike që kanë të bëjnë me shkëputje të kontratës së punës ka qëndrime diametralisht të kundërta ku herë i zbaton dispozitat e nenit 112 të Ligjit mbi marrëdhënie pune të Kosovës GZ. E KSA Kosovës nr. 12/89 e here të Ligjit Themelor të punës në Kosovë, Rregullorja e UNMIK-ut nr. 2001127”*.
28. Për ta mbështetur padinë e tij, parashtruesi i referohet Aktgjykimin të Gjykatës Supreme Rev. nr. 379/11 të 2 majit 2013, në të cilin Gjykata Supreme i ka zbatuar dispozitat e nenit 112 dhe 113.2 të Ligjit për marrëdhëniet e punës të Kosovës (Krahina Socialiste Autonome e Kosovës, nr. 12/89), përderisa në një rast tjetër, Aktgjykimi Rev. nr. 310/12 të 22 prillit 2013, Gjykata Supreme

konstatoi se janë zbatuar drejt dispozitat e nenit 11.1 dhe 11.4 të Rregullores së UNMIK-ut.

29. Parashtruesi më tej thekson se, *“Se cilat dispozita aplikohen pas hyrjes në fuqi të Ligjit të Punës në Kosovë, Rregullorja e UNMIK-ut nr. 2001/27 sa i përket marrëdhënies së punës me qëndrimin e vet juridik e ka qartësuar të gjitha gjykatat e qarkut, edhe ajo në Pejë me të gjitha Aktgjykimet që i përkasin kësaj lëmie, por edhe me Aktgjykimin Ac. Nr. 176/09, Gjykata Supreme e Kosovës me Aktgjykimin Rev. nr. 106/2010, Dhoma e Posaçme e Gjykatës Supreme të Kosovës me Aktgjykimin ASC-09-00 14 dt. 26 maj 2011 [...]”*.
30. Prandaj, parashtruesi përfundon duke pyetur:
- “Pse Gjykata Supreme e Kosovës për 12 vite me radhë i ka zbatuar dispozitat e Ligjit Themelor të Punës në Kosovë, Rregullorja e UNMIK-ut nr. 2001/27, kurse në vitin 2013 ka ndërruar qëndrim dhe ka vendos që të zbatohen dispozitat ligjore të Ligjit mbi Marrëdhëniet e Punës të KSA Kosovës, Gazeta Zyrtare nr. 12/89, [...]”*
  - “[...] a nuk janë shkel të drejtat kushtetuese të gjithë atyre palëve deri në vitin 2013 që rastet e tyre janë vendos sipas dispozitave të Rregullores së UNMIK-ut nr. 2001/27?”*;
  - “A nuk krijohet një pasiguri juridike me vendime kontradiktore të gjykatës për çështje identike?”*;
  - A nuk krijohet një pasiguri juridike?”*;
  - A nuk krijohet pa barazi para ligjit, a nuk janë shkel parimet kushtetuese, Barazia para ligjit i paraparë me dispozitat e nenit 24 të Kushtetutës së republikës së Kosovës, pasi me aktgjykimet e gjykatës supreme për çështje identike (materia e njëjtë) për dike vendoset pozitivisht e për dike negativisht”*.

Pranueshmëria e kërkesës

31. Gjykata së pari shqyrton nëse parashtruesi i ka plotësuar të gjitha kriteret e pranueshmërisë, siç janë përcaktuar me Kushtetutë dhe më tutje specifikuar me Ligj dhe me Rregullore të punës.
32. Në këtë drejtim, Gjykata i referohet nenit 113 dhe 21 të Kushtetutës.

Neni 113 [Juridiksioni dhe Palët e Autorizuara]

1. Gjykata Kushtetuese vendos vetëm për rastet e ngritura para gjykatës në mënyrë ligjore nga pala e autorizuar.

(...)

7. Individët janë të autorizuar të ngrenë shkeljet nga autoritetet publike të të drejtave dhe lirive të tyre individuale, të garantuara me Kushtetutë, mirëpo vetëm pasi të kenë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj.

Neni 21 [Parimet e Përgjithshme]

(...)

4. Të drejtat dhe liritë themelore të parashikuara në Kushtetutë, vlejnë edhe për personat juridikë, për aq sa janë të zbatueshme.

33. Gjykata gjithashtu i referohet nenit 48 të Ligjit, i cili parasheh:

Parashtruesi i kërkesës ka për detyrë që në kërkesën e tij të qartësoj saktësisht se cilat të drejta dhe liri pretendon se i janë cenuar dhe cili është akti konkret i autoritetit publik të cilin parashtruesi dëshiron ta kontestoj.

34. Përveç kësaj, Gjykata gjithashtu merr parasysh rregullin 36 (1) c) dhe rregullin 36 (2) të Rregullores së punës, i cili parasheh:

*“36 (1) Gjykata mund t'i shqyrtojë kërkesat vetëm nëse:
c) kërkesa është qartazi e bazuar.*

36 (2) Gjykata do të refuzojë një kërkesë si qartazi të pabazuar, nëse bindet se:

- a) kërkesa nuk arsyetohet prima facie;*
- b) faktet e paraqitura në asnjë mënyrë nuk e arsyetojnë pretendimin për shkeljen e një të drejte kushtetuese;*
- c) Gjykata gjen që parashtruesi nuk është subjekt i ndonjë shkeljeje të të drejtave të garantuara me Kushtetutë; ose*
- d) kur parashtruesi nuk dëshmon në mënyrë të mjaftueshme pretendimin e tij”.*

35. Gjykata vëren se parashtruesi kryesisht pretendon: (a) shkelje të parimit të sigurisë juridike, (b) shkelje të neneve 31 dhe 102.3 të Kushtetutës, dhe (c) shkelje të dispozitave ligjore.

36. Para se të lëshohet në pretendimin e parashtruesit, Gjykata ripërsërit se ajo ka vendosur në disa raste lidhur me kontestin e punës, përkatësisht në rastet KI26/09, KI39/09, KI70/10 dhe KI25/10.

37. Në rastin KI26/09 (Shih rastin KI26/09, parashtrues Ekrem Gashi, Aktvendim për papranueshmëri i 14 dhjetorit 2010), parashtruesi pretendoi se Aktgjykimi i Gjykatës Supreme, i 24 janarit 2006, i kishte shkelur të drejtat e tij kushtetuese, sepse Gjykata e lejoi kërkesën e punëdhënësit dhe i ndryshoi vendimet e Gjykatës Komunale në Prishtinë dhe Gjykatës së Qarkut në Prishtinë, në masën ku kërkesëpadia e parashtruesit të kërkesës ishte refuzuar si e pabazuar. Arsyetimi juridik i Gjykatës Supreme ishte bazuar në faktin se njoftimi, i cili deklaroi arsyet për përfundim të marrëdhënies së punës së punëmarrësit ka qenë i mjaftueshëm dhe në pajtim me Rregulloren e UNMIK-ut (2001/27), e cila e zëvendëson tërë legjislacionin që nuk ishte në pajtim me të. Gjykata Kushtetuese konstatoi se kërkesa e parashtruesit ishte e papranueshme, sepse nuk ishte *ratione temporis* në pajtim me Kushtetutën.

38. Në rastin KI39/09 (Shih rastin KI39/09, parashtrues Avni Kumnova, Aktgjykim i 3 nëntorit 2011) parashtruesi pretendoi se Aktgjykimi i Gjykatës Supreme, i 27 majit 2009, kishte shkelur të drejtat e tij kushtetuese sepse Gjykata Supreme gjeti se gjykatat e instancave të ulëta kishin zbatuar gabimisht

të drejtën materiale, pasi që, në rast të zbatimit të nenit 11.2 të Rregullores së UNMIK-ut 2001/27, punëdhënësi duhet vetëm të njoftojë me shkrim se e ka ndërmend të ndërpresë kontratën e punës dhe se një njoftim i tillë duhet të përfshijë arsyet e ndërprerjes së marrëdhënies së punës. Gjykata Supreme konsideroi se "në bazë të dispozitave të Rregullores së UNMIK-ut 2001/27 për Ligjin Themelor të Punës në Kosovë", ishte paraparë që ndërprerja e kontratës së punës mund të bëhet pa obligimin për të iniciuar procedura disiplinore, dhe se punëdhënësi ishte obliguar vetëm për të njoftuar të punësuarin rreth qëllimit të tij për të ndërprerë kontratën e punës në rastet e rënda të sjelljes së keqe, ose të përmbushjes së pakënaqshme të detyrave nga i punësuarin, dhe se një njoftim i tillë duhej të përfshinte arsyet për një largim të tillë, ashtu siç ka vepruar Ibër-Lepenci. Gjykata Kushtetuese gjeti se nuk ishin shkelur të drejtat kushtetuese të parashtruesit të kërkesës.

39. Në rastin KI70/10 (Shih rastin KI70/10, parashtrues Fatime Kabashi, Aktvendim për Papranueshmëri i 3 nëntorit 2011), parashtruesja e kërkesës pretendoi se me Aktgjykimin e Gjykatës Supreme të 27 majit 2009, Gjykata Supreme anuloi aktgjykimet e Gjykatës së Qarkut dhe asaj Komunale dhe hodhi poshtë ankesën e parashtrueses së kërkesës si të pabazë, duke deklaruar se gjykatat e instancës më të ulët kishin gjykuar gabimisht situatën faktike si dhe kishin zbatuar gabimisht të drejtën materiale (Rev. I. nr. 28/2010). Sipas mendimit të Gjykatës Supreme, parashtruesja e kërkesës ka munguar nga puna pa autorizim, edhe pse ishte informuar një ditë para se të refuzohej kërkesa e saj për pushim pa pagesë. Gjykata Supreme rithekson se Rregullorja e UNMIK-ut 2001/36 dhe Udhëzimi Administrativ 44/2004 ishin në fuqi në vend të Rregullores së UNMIK-ut 2001/27. Gjykata Kushtetuese e shpalli kërkesën të papranueshme sepse parashtruesja e kërkesës as nuk e ka arsyetuar ankesën e saj lidhur me shkeljet e pretenduara dhe as nuk i ka shterur të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj.
40. Sa i përket pretendimeve të parashtruesit të kërkesës lidhur me shkeljen e parimit të sigurisë juridike, se Gjykata Supreme për çështje identike për dikë vendos pozitivisht dhe për dikë tjetër negativisht, Gjykata rithekson se në rastin KI25/10 (Shih rastin KI25/10, parashtrues Agjencia Kosovare e Privatizimit, Aktgjykimi i 31 marsit 2011), Gjykata gjeti se:

"57. Për më tepër, Propozimi Gjithëpërfshirës për Zgjidhjen e Statusit të Kosovës, dispozitat e të cilit do të kenë përparësi ndaj të gjitha dispozitave ligjore në Kosovë, në Aneksin IV [Sistemi i Drejtësisë], neni 1.1, "Gjykata Supreme do të sigurojë zbatim të njëtrajtshëm të ligjit duke vendosur mbi ankesat në përputhshmëri me ligjin". Dhoma e Posaçme, si pjesë e Gjykatës Supreme është e obliguar ta respektojë këtë dispozitë.

58. Përfundimisht, neni 145 [Vazhdimësia e Marrëveshjeve Ndërkombëtare dhe e Legjislacionit të Aplikuashëm] përcakton se "Legjislacioni i aplikuashëm në ditën e hyrjes në fuqi të kësaj Kushtetute vazhdon të zbatohet për aq sa të jetë në pajtueshmëri me këtë Kushtetutë, derisa të mos shfuqizohet, zëvendësohet ose amendamentohet në pajtueshmëri me këtë Kushtetutë". Si interpretues përfundimtar i Kushtetutës, Gjykata konsideron se legjislacioni i zbatueshëm në datën e hyrjes në fuqi të kësaj Kushtetute përfshinë rregulloret e UNMIK-ut dhe vendimet administrative

të nxjerra nga PSSP-ja para 15 qershorit 2008. Në pajtim me nenin 145, rregulloret dhe udhëzimet administrative të tilla, si dhe legjislacioni tjetër do të vazhdojnë të zbatohen vetëm për aq sa janë në pajtim me Kushtetutën derisa të shfuqizohen, zëvendësohen apo ndryshohen në pajtim me Kushtetutën”.

41. Sidoqoftë, Gjykata vëren se, në pajtim me parimin e subsidiaritetit, parashtruesi i kërkesës duhet të ngre shkeljen e pretenduar kushtetuese në gjykatat e rregullta që në radhë të parë të sigurojë respektimin e të drejtave themelore të mishëruara në Kushtetutë.
42. Në këtë drejtim, Gjykata vëren se parashtruesi i kërkesës në Gjykatën Supreme nuk e ka ngre shkeljen e pretenduar kushtetuese të qëndrimeve jo të harmonizuara parimore për çështjet e njëjta dhe zbatimit të Gjykatës Supreme lidhur me çështjet identike, kur për dikë vendos pozitivisht dhe për dikë negativisht, që sipas parashtruesit të kërkesës do të krijonte pasiguri juridike.
43. Gjykata më tej vëren se, më 28 gusht 2013, parashtruesi i ka dërguar një letër Kryetarit të Gjykatës Supreme, duke kërkuar harmonizimin e qëndrimeve parimore për çështje identike. Parashtruesi i kërkesës, kërkoi nga Kryetari i Gjykatës Supreme *“të na sugjeroni se cilat veprime duhet t’i ndërmerr KEK-u për t’i riparuar pasojat e shkaktuara me aktgjykimin e lartpërmendur”*. Megjithatë, kjo kërkesë është dashur të ngrihej nga parashtruesi gjatë procedurës për shqyrtimin e rastit, dhe jo pasi që ishte nxjerrë Aktgjykimi i Gjykatës Supreme, d.m.th. 2 maj 2013.
44. Në lidhje me pretendimet e parashtruesit për shkelje të nenit 31 të Kushtetutës [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm], Gjykata vëren se parashtruesi nuk ka sqaruar si dhe pse vendimi i kontestuar *“me zbatimin e akteve tjera, të cilat nuk ishin në fuqi”* kishte shkelur këtë të drejtë të veçantë kushtetuese.
45. Gjykata rikujton se e drejta për gjykim të drejtë dhe të paanshëm përfshin një numër të elementeve dhe përbën komponentët kyç në mbrojtjen e të drejtave themelore individuale nga shkeljet e mundshme të kryera nga gjykatat ose autoritetet publike me vendimet e tyre.
46. Në këtë drejtim, Gjykata i referohet nenit 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm] të Kushtetutës, i cili parasheh:

“1. Çdokujt i garantohet mbrojtje e barabartë e të drejtave në procedurë para gjykatave, organeve të tjera shtetërore dhe bartësve të kompetencave publike”.
47. Neni 6 i Konventës Evropiane për të Drejta të Njeriut (KEDNJ) gjithashtu parasheh se:

“Në përcaktimin e të drejtave dhe detyrimeve të tij civile (...), çdo person ka të drejtë që çështja e tij të dëgjohet drejtësisht, publikisht dhe brenda një afati të arsyeshëm nga një gjykatë e pavarur dhe e paanshme”.

48. Në këtë kontekst, Gjykata vëren se parashtruesi nuk shpjegon në mënyrë të saktë si dhe pse pretendimi “*i zbatimit të akteve tjera që nuk ishin në fuqi*” e mbështet shkeljen kushtetuese të të drejtave të tij themelore për gjykim të drejtë dhe të paanshëm. Në të vërtetë, parashtruesi vetëm konkludon se “*për rastin konkret nuk është fare kontestuese se janë shkel dispozitat ligjore duke aplikuar ligjet dhe aktet tjera që nuk kanë qenë në fuqi*”.
49. Për më tepër, citati i lartcekur i vendimit të Gjykatës Supreme tregon se vendimi i kontestuar ofroi arsyetim të gjerë dhe gjithëpërfshirës të fakteve të rastit dhe të gjetjeve të tij.
50. Për më tepër, pakënaqësia me vendimin apo thjesht përmendja e neneve ose dispozitave të Kushtetutës nuk është e mjaftueshme për parashtruesin të ndërtojë një pretendim për shkelje kushtetuese. Kur pretendohen shkeljet e Kushtetutës, parashtruesi duhet të sigurojë një argument bindës dhe të arsyetuar mirë, në mënyrë që kërkesa të jetë e bazuar.
51. Si përmbledhje, Gjykata konsideron se parashtruesi nuk e mbështet dhe nuk dëshmon se Gjykata Supreme duke gjykuar “*në bazë të ligjeve që nuk ishin në fuqi*”, pretendohet t’i ketë shkelur të drejtat e tij kushtetuese.
52. Parashtruesi gjithashtu pretendon shkeljen e nenit 102.3 të Kushtetutës, i cili parasheh se “*gjykatat gjykojnë në bazë të Kushtetutës dhe ligjit*”. Gjykata konsideron se parashtruesi nuk ka ofruar asnjë argument apo nuk ka paraqitur asnjë dëshmi se Gjykata Supreme nuk e kishte respektuar dispozitën në fjalë. Prandaj, Gjykata gjen se parashtruesi prapë edhe njëherë nuk e ka argumentuar shkeljen e të drejtave të tilla, siç parashihen me Kushtetutë, në nenin e lartpërmendur 102.3 të Kushtetutës.
53. Përveç kësaj, parashtruesi pretendon “*shkelje të dispozitave ligjore*”, Gjykata menjëherë konsideron se ato pretendime janë të natyrës ligjore. Kështu, Gjykata gjen ato nuk paraqesin asnjë bazë kushtetuese për shkelje të të drejtave themelore të njeriut, të garantuara me Kushtetutë.
54. Në të vërtetë, Gjykata as nuk i shqyrton vendimet e gjykatave të rregullta për çështje të ligjshmërisë, dhe as nuk e shqyrton saktësinë e fakteve, përveç nëse ka dëshmi të qarta dhe bindëse se ato vendime janë marrë në mënyrë qartazi të padrejtë apo arbitrare.
55. Për më tepër, nuk është detyrë e Gjykatës të vendosë nëse Gjykata Supreme i ka shqyrtuar argumentet e parashtruesve në mënyrë të duhur me rastin e zgjidhjes së çështjeve ligjore. Kjo mbetet ekskluzivisht juridiksion i gjykatave të rregullta. Është detyrë e gjykatave të rregullta të interpretojnë dhe të zbatojnë rregullat përkatëse të së drejtës procedurale dhe materiale (Shih, *mutatis mutandis*, Garcia Ruiz kundër Spanjës [DHM], nr. 30544/96, para. 28, Gjykata Evropiane për të Drejtat e Njeriut [GJEDNJ] 1999-I).
56. Është detyrë e Gjykatës Kushtetuese të vlerësojë nëse, gjatë procedurave të gjykatave të rregullta, gjykatat kanë shkelur ndonjë të drejtë themelore të garantuar me Kushtetutë.

57. Si përmbledhje, Gjykata nuk vëren argumente dhe dëshmi se Vendimi i kontestuar Rev. nr. 368/2011 i Gjykatës Supreme të Kosovës, të 2 majit 2013, ishte marrë në mënyrë qartazi të padrejtë dhe arbitrare.
58. Si rezultat i kësaj, Gjykata konstaton se kërkesa e parashtruesit nuk i plotëson kushtet e pranueshmërisë, pasi që parashtruesi i kërkesës nuk ka arritur të mbështesë pretendimin e tij dhe të paraqesë dëshmi mbështetëse për shkeljen e pretenduar kushtetuese me vendimin e kontestuar.
59. Prandaj, sipas rregullit 36 (2) b) të Rregullores së punës, kërkesa e parashtruesit duhet të hidhet poshtë si e pabazuar.

PËR KËTO ARSYE

Gjykata Kushtetuese, në pajtim me nenin 113.7 të Kushtetutës, nenin 48 të Ligjit dhe rregullin 36 (2) b) dhe rregullin 56 (2) të Rregullores së punës, më 18 shkurt 2014, njëzëri/me shumicë votash

VENDOS

- I. TA DEKLAROJË kërkesën si të papranueshme;
- II. T'UA KUMTOJË këtë vendim palëve;
- III. TA PUBLIKOJË këtë vendim në Gazetën Zyrtare, në pajtim me nenin 20.4 të Ligjit;
- IV. Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

Gjyqtari raportues

Almiro Rodrigues

Kryetari i Gjykatës Kushtetuese

Prof. dr. Enver Hasani